

זיכרון ^{החכמה} בניהו בן יהוידע הגפיש יג

אותי וישם 'אעוצה עם ישיבה אותיותיו בניי מיה וקסיג שהוא
 ססי סק"ח ויכוון להאי בהם בקסיא שהוא ססי עינד ובינה זו
 סועיל אל האדם סאר.

יוד הא ואו הא, אלף הא יוד הא, גיי סקח

לראיר בהם בקסיא אלף הי יוד הי גיי עינד עיה

אחיב יכוון לישם ארד עיה גיי לאה כי הוא סוד לדה לאה

לכוין בביב אותיות שבו וכדי להסלים כ"ז אותיות שבהם תולד נוצר יכוין
 אחר נסרו את המזמור לתי אותיות בנצפ"ה שחם תגברות שביסד רנוק' שעחה
 אחד חצות סחמהקות

(א) תנה צריך שתבנה בסמעה בכל לילה על עונותיך ותבקש מלפני השייה
 סחילת לכן תאמר זה בבניח ובקשת:

לְמַנְצַח (א) מְזִמּוֹר לְדָוִד : פְּבֹא אֲרִיו גְּתָן
 הַנְּבִיא פֶּאֶשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שְׁבַע : חָנְנִי
 אֱלֹהִים כְּחַסְדְּךָ כְּרוֹב רַחֲמֶיךָ מְחַה פְּשָׁעֵי :
 הָרַב כִּפְסִנִּי מֵעוֹנֵי וּמַחֲטָאתֵי טָהַרְנִי : כִּי
 פְּשָׁעֵי אֲנִי אֲדַע וְחַטָּאתֵי נִגְדֵי תָמִיד : לָךְ
 לְבַדְּךָ חֲטָאתֵי וְהִרְעַ בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי לְמַעַן
 תִּצְדַּק בְּדַבְרְךָ תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶךָ : הֵן בָּעוֹן
 זוֹלַלְתִּי וּבְחַטָּא יַחֲמַתְנִי אֲמִי : הֵן אָמַת

חשצת (ד)

זיכור בניהו בן יהוידע הגפס

חֲפֹצֶת בְּטָחוֹת וּבְסֹתָם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי :
 תַּחֲטְאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאַטְהַר תִּכְבֹּסֵנִי וּמִשְׁלַג
 אֶלְבִּין : תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלָנָה
 עֲצָמוֹת דְּכִיָּת : הַסֵּתֵר פְּנִיךָ מִחֲטָאֵי וְכֹל
 עֲוֹנוֹתַי מִיָּחָה : לֵב טָהוֹר בְּרָא גִ' אֵף הַיּוֹד הַי
 אֵף הַיּוֹד הַי אֵף הַי יוֹד הַי אֵף הַי יוֹד הַי יוֹד הַי
 דְּגִ' יוֹד הַי וְיוֹ הַי לִי עִם אֱלֹהִים גִ' רִיבּוֹעַ אֲדֵי אֵ אֲד
 אֲדֵי אֲדֵי לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ יִצְלוּ לְמַסֵּי י"ה פְּעָמִים י"ה
 ו"ה פְּעָמִים ו"ה

יה יה יה יה יה יה יה יה ויה ויה ויה ויה ויה ויה ויה ויה
 יהיה יהיה יהיה יהיה יהיה רבייה ויה ויה ויה גי' קסא

נְבוֹן תִּדְּשׁ בְּגִ' י"ב לְדוֹפֵי סוּיֵס יְהוּה יוֹהָה יְהוּה הַיּוּה
 הוּיָה הַיּוּה וְהוּיָה וְהוּיָה וְהוּיָה הַהוּי הַהוּי הוּהוּי
 בְּקֶרְבִי : גִ' שְׂדֵי אֵר תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ
 קִדְשֶׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי : הַשְּׂיִבָּה לִי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֶלְמָדָה
 פּוֹשְׁעִים הִרְכָּךְ וְחֲטָאִים אֶלֶיךָ יִשׁוּבוּ :
 הַצִּילֵנִי

זיכור בניהו בן יהודע הנפש יד
 הציילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
 תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח
 ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפוץ זבח
 ואתנה עולה לא תרצה: זבחי אלהים
 רוח' ג'שברה' רית ג'י חלסים יוד הי ואו הי
 שגרון וימחיקם בשם סיג שנמס' ס'ת אהים אלהים
 ל'ב ג'י ל'ז נתיבות ג'שבר ו'נדפה רית אלהים יכון
 לכמחיקו באל מלא ואהיה שנמס' ס'ת אלף למד אהיה
 א'להים ל'א' ת'בזה' רית הל ג'י חמסס אלהים,

אה"ח 16025

חלסים ימחיקם במלוי ע'ז שנמס' ס'ת יוד הי ויו הי
 אוצר החכמה אלהים אלהים אלהים אלהים

המיבה ברצונך את ציון תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפוץ זבחי צדק עולה
 וכליל אז יעלו על מזבחתך פרים:

(א) עד אנש בכיה בציון תכין כי ציון כנגד רחל וירושלם כנגד לאה ותכין
 להסתיק את שתיון בגבורותיו ונתת לאה עומדת מן החזת ד'יא ולמעלה ורחל
 מן החזת ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האהורים ד'יא שהפנים
 שלו הם ס'ת והאהורים הם ריבוע של ס'ת בניס' קיל והם כסנין ע'ד אנ'ח גם
 סגועים אליה אורות הנגלים אליה סיסוד אסא אשר בתוותם למעלה כנגד לאה

מגבורותיהן

דם

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש

הם סתומים והוא בחינת הביל היוצא מן היסוד ראויא והוא בני בניה והוא מילוי הוי"ה של סיג שהוא בני' ליו בסנין בכיה ח"ש עיד אניה בכייה וחכונת לוי כי עתה הם חסרים מן רחל הנק' ציון כי מיני אורות חנו' שהם עיד אניה בכייה ואנו צועקים אליו יתברך כי עיד אניה תמסוך בניה זו כחל וזיש בציון שהיא רחל הנק' ציון והוא על תרון כי האורות האלה והשמע שלה אשר שניהם עולים עיד אניה בכייה: (ב) וכנגד לאח אמר מספ"ד כידושלם כי האורות המאירים בלאה הם סוד אחרים דסוד של חכמה המאירים בלאיה והם דפק מאירים רעיב בני מספר והענין כי האורות שלה נתהפכו למספיד שהוא תמות האור כי היה דפ"ק ומעם היות נק' ירושלם כי לאה היא למעלה אחורי הפנים היא סמ"ש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפנים ושם יש שם אל במילואו אלף למך בני הפנים בסוד בני שמות אל והם ש"ע נהורין ראנסין עלאין כנודע ולכן תכונן כי ג' אותיות ידיו מירושלם הם בגימ' אליף למ"ד אל וג' אותיות של"ם מירושלם הם ש"ע נהורין שהם בני פעמים אליף למ"ד חרי נתבאר למח ירושלם היא בלאה (ג) תקוים הוא תיק מיו כי תיק הוא מלוי אחרים דאחיה רודין שהאחוי תיק מ"ד הסר סיד שהוא אחוי דאותיות הפשוטות נשאר מילוי תיק גם מילוי רעיב רודין תסר משם הוי"ה פשוטה נשאר מיו תרי תקוים: (ד) תרחם הם שלשה פעמים ריון שהוא בשם הוי"ה. האי יד"ו וחב' ריון וחב' ורי וצריך לבון אתר שצעקנו עד אנה בכיה בציון אנו מתפללים לאל יתברך אתה תקום תרחם ציון שחיא רחל הנקראת ציון ותבנה חומות ירושלם היא לאה הנקראת ירושלם וחכונת שכנה שני יסודות דחכמה ובינת המאיר בתם תקימם לסתחם מנפילתם: (ה) תצמח חכונן גי מלואים דאחיה קס"א קמ"ג כמבואר בסוד תיוד בסוד חותם יע"ש:

עַד אָנָּה גי' יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

בְּכִיָּה גי' וד י אוי סכיו נמשכים בְּצִיּוֹן סכיא רחל

מִסְפָּד גי' דפיק יוד, יוד הי, יוד הי ויו, יוד הי ויו הי

סכיס נמשך **בִּירוּשָׁלַם** סכיא לאס שמקבלת מכארת ספנים

העולים

זיכור בניהו בן יהוידע דגפש טו
 כפולים כמסי יהושלכ אלף למד אל ירני
 ואוצר החכמה אלף למד אלף למד שלם

רחיב יחסלל לאל יחיש באומרו תקוים שגכה לוד דשני יסודות
 דלויא שכס יסוד דלויאל

אלף, אלף הי, אלף הי יוד, אלף הי יוד הי גי תיק
 יסוד דלנא יוד הי וין הי גי מיו

כפולים תקום שעי סוי"ס שכליור גי ריו כזס יה הו זה
 כפולים תרחם שנקודת ציון דחל שרחס על ליון שסיא
 רחל ותבנה חומת ירושלים: שסיא לאס ותקיו

מנפילחס לפיך יקום גס כוא מכאלת אתה תקום תרחם
 ציון פי עת קחננה פי בא מועד: פי רציו
 עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו:
 בונה ירושלים יהוה גרתי ישראל יכנס:

אלינו וארחי אבותינו מקד רחמן רחם
 עלינו טוב ומטיב הרש לנו
 שובה עלינו בהמון רחמיה בגלל אבות
 שעשו רצונה בנה ביתך בבתחלה כונן

בית ה

זיכור בניהו בן יהוידע הנמש

בית מקדשך ער מכוננו הראנו בבנינו
שמחנו בתקוננו והשב כהנים לעבודתם
וקויים דרוככם לשירם ולזמרים והשב
ישראל הנזיהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה
לפניך. יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו
ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו
ותטענו בגבולינו ושם נעשה לפניך את
קרנות חובותינו תמידין פסדן
ומוספין בהלקתן :

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת
ציון היינו כחלמים : אז ימלא שחוק
פינו ולשוננו רנה : אז יאמרו בגוים הגדיל
יהוה לעשות עם אלה : הגדיל יהוה
לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יהוה
את שביחנו באפיקים בנגב : הזרעים
בדמעה ברנה יקצורו : הלוח ילק ונכה

נשא

זיכור בניהו בן יהוידע הנפש מז
 נשא משך הזרע בא יבא ברנה נשא
 אלקותיו :

הרמב"ן ז"ל הסליג לספר בתועלת אמדת עשרה ססוקים אלו וגם
 לכותבם בקמיעא ויש קונטרסים גדול בכ"י מהרשב"ן באוסן
 וסדר וכונתו בתיבת הקמיע וכתב שהאוצרה בכל יום יועיל לו לשמירה
 ולמצוא חן ולהצלחה, ויכוין שיש בהם ציא תיבות כמנין הויה ואדני
 יאהרונה ויש בהם שסיה אותיות כמנין ימות החמה ושסיה סמני
 הקמורת ודם כנגד יים והתחלתם שם מיה ושם הויה בסוסם :
 סודם באורך וברוחב כס' שרשי השמות כ"י אות יוד דף לג

יוד

חכמה

יומם יצוה יהוה (ג"י יזרק) חסדו ובלילה שירה עמי
 תפלה לאל חי

בינה

ואני תפלתי כך יהוה (ג"י יאה) עת רצון אלהים
 ברב חסדך ענני באמת ישעך

דעה

דרשתי את יהוה (ג"י יסא) וענני ומכל מגורותיה צילנו

הא

חסד

הטה אלי אונק מהרה הצילני היה לי לצור מעוז
 לבית מצודות להושיעני

אלהים

תקון הצות

הללויה א"ודה יהוה בכל לבב ב"סוד בזה המזמור יש בו ק"ב אותיות שהם חב"ד וכו' ישרים ועדה: ג"דולים מעשה והוא רומז לזיכור ז"י: וזריך להשלים מנלפ"ך והם מ"י: שברחם לזה כמ"ס לקמן:

יהוה ד"רושים לכל חפציהם: ה"יוד והדר פעלו ו"צדקתו עומדת לעד: ז"כר עשה לנפלאותיו ח"נון ורחום יהוה: מ"רף נתן ליראיו י"זכור לעולם בריתו: כ"ח מעשיו הגיד לעמו ל"תת להם נחלת גוים: מ"עשה ידיו אמת ומשפט ג"אמנים כל סקודיו: סמוכים לעד לעולם ע"שויים באמת וישר: פ"דות שלח לעמו צ"וה לעולם בריתו: ק"דוש ונורא שמו ד"אשית חכמה יראת יהוה: ש"כל טוב לכל עשיהם ת"הלתו עומדת לעד:

והנה עמה לריך להשלים אותיות מנלפ"ך שהם סוד ה' גבורת שברחם הנקיבה סוד מ"ן שלה ולכן לריך לכוין לשם אחד השולט אחר הצות והוא יולא מן מנלפ"ך והוא **כ"דך שע"פה** ו"יע"צה והם יולאים מן פסוקים אלו **נוע תנוע ארץ**

כ"שכור והתנודדה **כ"מלונה** אותיות **כ"לך וכבר עליה**

פ"ש"ע"ה אותיות **שע"פה** ו"פקד י"הוה ע"ל צ"בא ה"מרום

אותיות **ייעצה במרום ועל מלכי האדמה באדמה** גם לריך

לכוון לשם אחד משמו של ע"ב והיא **אלד** ורומז מה שהיה זה השם בהיפוך אותיו כזה **אד"ל** הגרמז בר"מ של אלד ד"מי ל"ך הרומז לדין נחמק לרחמים שהוא **אלד** הרומז ללידה ומיתוק הדיקין:

אחר זה צריך לבכות על עונותיו ויאמר זה המזמור

למנצה מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע חנני אלהים כחסדך כרוב רחמך מחה פשעי: הרב כבסני מעוני ומחטאתי מהרני: כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לך לברך חטאתי והרע בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה בשפטך: הן בעון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: הן אמת חפצת בטוחות ובסתום חכמה תודיעני: תחטאני באזוב ואמהר תכבסני ומשלג אלבין: תשמיעני ששון ושמחה תגלנה עצמות דכית: הסתר פניך מחטאי וכל עונותי מחה:

לב טהור ברא ג"תנייה כמנין ג' מלואי אהייה שהם קס"א קמ"א קמ"ג: **לו** בני ד' יודיין שבסם הוי"ה במלוי ע"ב והנה ע"ב הם סוד אורת של אבא

וג' אהייה הם סוד אורת דאימא כונה להמשיכס אל המלכות סוד אר"י וז"ש ל"י **אלהים נכון** בני רצונו אר"י כזה **א אד ארנ ארני** ג' קי"ו **רוח נכון** בני שמ"ו והוא שם הוי"ה ע"י הכאה י"ה פ'

י"ה הוא רכ"ה ו"ה פ' ו"ה הוא קכ"א הרי ג"י שמ"ו לעורר הרצון העליון שממנו מתחדש דוח נכון לזון ג"י שמ"ו שהוא רצונו **חדש** בני ו"ב ארופי הוי"ה להמשיכ' אל היסוד שבו שם שד"י והו **סר"ש** בקרבי בקרבי בני **שד"י**

אל תשליכני מלפניך ורוח קדשיך אל תקח ממני: השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה פושעים דרכיך וחטאים אליך ישובו: הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי תרנן לשוני צדקתך: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: כי לא תחפוץ זבח ואתנה עולה לא תרצה:

ז"בחי א"להים ר"וח נ"שברה ר"ת בני **סר"ן** הם סוד ג' אלהי"ס שהם נברון גר"ן בני **סר"ן** ע"ה סוד הדי"ס שנוודידין והם

סוד מוסין דקטנות תכוין להמתיקס **בס"מ** של אלו שהם ג"י ס"ג שהם ג' אהי"ה שבה"י דבינה: **ל"ב נ"שב"ר ו"נרכ"ה** ר"ת בני אלהי"ס תכוין להמתיק ע"י סופי חיבו' שהוא בני' אור"ר והם ב' שמות אל"ף למ"ד אהי"ה עם הכולל:

אלהי"ם ל"את"בז"ה ר"ת בני' ה' פעמים אלהי"ס והם סוד ה"ג שבעת ז"א שממנו יולאים סוד השערות והתלולים שחורות סוד הדיקין תכוין להמתיק

בס"מ של אלהי"ס ל"א תבז"ה אותיות מא"ה בני' מ"ו נילוי ע"ב שבאבא: הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים: אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים:

ואינו נמשך כפי חזו למטה זה החכמה משתוקקת לפלות והאור דולה לירד ואלו הם קולות השיר זה עולה וזה יורד :

דרושים קטנים בגבורות: עוד דם דרושים קטנים בגבורות. ענין הגבורות

כבר ידעת שהם נשתי הנקבות ה"א עילאה וה"א תתאה ושם אה"ה הוא בראשון ושם אה"ה בתחתונה ושתי שמות אלו הם גבורות ומסתברות שניהם נמשכות אלפים בני' שהוא סוד ה"ג כנגד ה' אותיותיו :

עוד דע כי כל הדינים כאשר הם מתפשטים והולכים הם רעים וכאשר הם שרים שלהם מאיר בהם הם מתפשטים: **דע** ענין אותיות מנוסף שהם כפולות א) והם פתוחות וסגורות. דע כי הפתוחות הם ה' חסדים ולכן הם פתוחות להשפיע והסגורות הם הגבורות כי הם

דינים ונשמתו מלהשפיע: **דע** כי בכל הוי"ה של ע"ב ס"ג מ"ה יש בהם בחי' מ"ב אותיות ב) שהם בפשוט ד' אותיות ובמלוי י' אותיות ובמלוי המלוי כ"ח אותיות והנה ג' פעמים מ"ב שיש בני' הוי"ה האלו הם בני' מוחין דו"ח כמו שידעת מה שאמרו בס' התקוין בתקו' ע"י שם מ"ב איהו לעולם נרישא ולא בנישאל. ושמתיו מהר"י ארוין ז"ל בשם מורי ז"ל כי ג' מ"ב אלו הם שרם אל האור פשוט' דשם אה"ה העילוי גי' כך (כל שמואל קב"ו) גם קב"ו עולה גי' ב"פ ס"ג להחתיק ולהסתירה כנודע כי אחרי' הנו' הם נכח' של הנקב' כנודע: **עוד** בענין שם מ"ב

ג) הנה בס' התקוין ככ"י נמצא כי ג' שמו' יש של מ"ב הא' הוא בעולם האליליה והוא מ"ב אותיות של הוי"ה בפשוט ובמלוי ובמלוי המלוי. והב' בעולם הבריאה והוא כנ' בחי' האחד הוא אה"ה אשר אה"ה הם מ"ב והב' אה"ה יהי"ה הם מ"ב. והג' הוא בעולם היצירה והוא אבנית"ך ע"ב קרע שט"ן וכו' עד חסוים הו' שמו' אבל בעולם העשי' לא יש בו שם מ"ב והענין הוא כי הנה ג' ידות הם יד הגדולה בחסד. יד החוקה בגבורה. יד רמה באמלשיתא בת"ת ושליטה הם בני' מ"ב ואמנם הד' החסונו' נה"י מלכות נכלל' בחג"ת הגי' כי שם מ"ב שרבו הוא בחג"ת בלבד אלא שגם ד' תחתיות נכללות בהם ונמצא כי שם בן מ"ב כולל את הו' תחתיות אמנם בחינתו הוא ג' ידים שבעול' היצירה כי היא נקראת ארם דיצירה שבהם אחוז את עולם העשיה להעלותו למעלה בעולם היצירה כמו שנכתב ארם אליליו בתפלה שחרית רחול בענין אה' בכה וכו' ואח"כ ארם דבריאה ע"י ג' הידים שלי אחוז בעולם היצירה ומעלהו אליו ואח"כ ארם דאלילות אחוז בני' דידי בעול' הבריאה ומעלהו אליו ואמנם עול' העשיה איננו נרדף לג' הידים שהוא שם בן מ"ב לפי שאין עולם אחר למטה ממנו כדי שימסך להשלותו: **עוד** דע ד) כי כל בחי' העשמים הוא אור פשוט ישר וזר אבל הנקודות' הוא אור תוהר נקבה והענין הוא כי כשהאור ישר יורד ומכה למטה מתנוטן ומתנוטן דסוד נקודות וחומר מלמטה למעלה:

עוד שם יאהרונה"י שם יאהרונה"י נרמז באות א' להורות כי הקב"ה ושכינתו עוון הנק' בחבור השם הנו' הנה הם א' והענין הוא כי יוד' ראשונה ואחרונה ששם הנו' הם תרין יודי"ן עילאה ותתאה שגלוי' א' וי' אותיות האמלשיות ששם הנו' הוא סוד איהו ו' שבאמלש איהו א' א"ש עתה אחויר לאסוף יתו כל הדרושים של ז"א בהתחברות גדול א' לא' בסדר נאה ויאה מלבד מה שכבר נכתבו למעלה :

דרושי ז"א דרוש א' בני' ומנים שהיו אל ז"א ה)

בתחלה נקדים לכאור ענין מה שאמרו בס' הו' בדרך א' ע"א בענין ההוא זרע דאזרע בת"ב זוגי'ן ובהו' ית' ענין יצירת ז"א והזרעתו ועיבורו סוף איהו עילאה. הנה נת' אלילינו ג' ומנים שהיו אל ז"א והם עיבור ראשון של בחי' ג' כלילין בני' חזון הניקבה וחזון עיבור כ' לנירך המוחן של ז"א וכאור ענין עיבור ראשון שהיה אז בבחי' ג' כלילין בני' דע כי א"א הם מלכיות ע"ג מנח"ה דא"א והתחל' כלשפתם היא מן הגרון דא"א והנה"י של אריך עדיין היו ערומים ממלוי

לבוש עליהם כנודע כי ז"א הם המלכיות איהם ועדיין לא נאללו ז"ן ולכן עתה לנירך האלולס הולרכו נה"י דא"א לפלות למעלה ולהכלל עם מנח"ה שבו ונמצאו א"א מלכיות עתה על הנכ"י ושל החג"ת ואח"כ נודעו א"א מיניה וביה כי הוא א' ואין לו שני שהיא הנקבה כנודע ואז נודעו מיניה וביה כמו שית' כדי להאילל מסך הזרע שישת מין דוכרין להילא ז"ן ואמנם היו ג' זוגים בו הא' פליין בסוד הנשיקין והב' תחתון בבחי' זוג ממש של היסוד שבו ונמצא כי האיוב הזה עיקרו מן א"א עלמו אלא שהיה ע"י הייטו מתלבש החג"ת והנה"י שבו תוך א"א כנו' והענין הוא כי נכללו החג"ת נה"י דאריך יחד אלו סוף אליו ונק' ג' כלילין בני' ואז גם יש"ם עם החב"י עלו למעל' ונכללו עם א"א עילאין הנק' חו"ב ונמצא כי חו"ב הלכישו ע"ג מנח"ה ונה"י דאריך ויש"ם"ת הלכישו ע"ג חו"ב עליונים ומקום העיבור של ז"א היה בחשי התבונה והטעם הוא כי הנה כשהבניה והתבונה נעשים פרלוק א' מתוכנן מב' נמצאת מקום הבניה עד החזה של הפרלוק הזה ומקום התבונה מן החו' של זה הפרלוק ולמטה ונודע כי מקום ההריון והעיבור שהוא כרחם האשה הוא למטה ממקום החזה והנה שם הוא מקום התבונה והרי ארך מקום ההריון של ז"א הוא בתבונה ולכן התבונה היא הנק' ארם הבנים בכ"מ ולא הבניה וכנודע מה שאמרו בחדר' האזינו כי בן ונתן נרמזים באותיות חבונה. (ענין כפ"ח ש' י"ז פ"א): **ונתחיל**

לכאור ענין הזיווג הראשון ד) שיש בא"א שהוא הנק' נשיקין המקדמים' אל הזיווג התחתון עשי' היסוד והם בחי' זוג ממש פליין בחוק הפה דאריך בבחי' החיך עם הגרון כמו שית' וזהו סוד משאחז"ל בחכמה כ"ז שנמצא הרוק בפה לרמוז אל הטיפה העליונה שבזיווג הפה והנה בתחלה היה הזיווג הסליון הזה שפפה דאריך להוריד שיפת זרע כלילה מן מ"ב זוגים כנו' בתאמר הו' ריש פ' בראשית ומשם חרד הפיפה הריא עד היסוד דאריך בזיווג הב' התחתון כמו שית' וזה עניינו הנה כי החיך והגרון נק' חו"ב והענין הוא כי החכמה שהיא איהו א"א יש בה י"ם נכללות במקום הראש לבדו והנה היסוד שבה היא החיך ומזיווג עם המלכות שבה שהיא הגרון ואמנם הגרון הזה נק' בינה בערך שאר הנוף דאריך כנודע כי הבניה דאריך היא הגרון והנה נודע כי כל בחי' י"ם אפי' הפרטיית יש בהם בחי' ד' הוי"ה במלוי ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן הכוללת כל הי"ם ההם ונמצא כי בחלו הי"ם פרטיית' שנכתבה שהיא החיך דאריך יש בהם ד' הוי"ה ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן והנה כאשר נודעו החיך והגרון דאריך פעם אחת להאילל את א"א מנח"ה מקום הגרון והחג"ת דא"א הנה זהו יצאה שיפת הזרע מן הוי"ה דע"ב ע"ג) ריודי"ן כנודע כי לעולם אין השיפה נמשכת אלא מהוי"ה דע"ב ואח"כ נכנסה השיפה ההיא ותלכשה חוץ הוי"ה דע"ב שהיא בינה והיא בחי' הגרון לעולם בכל בחי' י"ם שבכ"מ ואז ילאו א"א והתחיל הכתר שלהם ממקום הגרון של א"א ולפי שכפוי"ה דע"ב יש בה ג' בחי' א' במילוי יודי"ן וא' בולג'י אלפי"ן לכן ילאו א"א שיש כחרא נפקין וכחרא שריין ושניהם נשרשים ונרמזים כהוי"ה דע"ב הנו' אבא במלוי יודי"ן ואיחא במלוי אלפי"ן אמנם עתה לנירך ז"ן שיהיה שוים הוכרח הדבר שלא יהיו בבחי' זו רק שיה' גדול מזה ולכן הוי"ה דע"ב לא הופילה עתה רק למסבך בעלמא בלבד והעיקרים ששמשו כאן היו הוי"ה דע"ב כי משם נמשכה השיפה לעולם כנו' ואח"כ מהוי"ה דע"ב וב"ן שהם שרש ז"ן כנודע ולכן לא ילאו שניהם שוים כמו שהיו א"א שיש לפי שא"א שניהם ילאו מהוי"ה דע"ב לבדה וחז"ן מן מ"ה וב"ן שהת"ה מעולה מן הב"ן כנודע: **ונבאר** ענין שיפה זו מה שניינה דע כי שיפה זו כלולה משלשה טיפין כלם יה"ו שהם חכ"ד והנה שיפה זו היתה כלולה מן ג' יה"ו א' דמלוי ע"ב והב' דמלוי ס"ג (ובע"ת הניכסא דמלוי מ"ה והב' דמלוי ב"ן וכן מוכח לקמן וק"ל) והג' דמלוי מ"ה והנה ג"פ יה"ו בני' ס"ג והרי ארך גם בזו"ן נרמזה הוי"ה דע"ב אבל דע כי הוי"ה הראשון דמלוי ע"ג הוא למעלה בג"ר והוא בני' ג"ז והוא סוד עולם א' מן אותם הב' עלמין דבתקוונא קדמא

הגהות וביאורים א) פ"ח שר כיה ע"כ דרוש מנוסף יש"ם ושיין ב"ש שם שער מאמרי רב"י בחדר"ו דרז"ה יע"ש ב) שיין נסידור נכונה ע"נח אטיס נמצא אחר קיומו כל הוסי' יש"ם ושיין נספר רה"ק דע"ס סע"ח ודף ת"ד פ"ח יחוד פ"ו יע"ש. ג) פ"ח שער כחא הכבוד פ"ו וכש"ס שם וכשער מ' פ"ג אוח' ו' ששה"כ דרוש תפלת השחר ודרושי הללה דרוש ב'. ד) פ"ח שער העקודים פ"ח ונכ"ש. ה) עד ותחיל כ"ז פ"ח שער י"ז ט"ז שער אריך פ"ד שער א"א פ"ח ונכ"מ: ו) עד ותחיל נבאר פ"ח שער ט"ו פ"ח ש"ס שם שער ט"ז ודל"ה תלמי' נה"ס יע"ש

ענין דרושי היריה שער הבנות דרוש תקן הצות

כנו' בחד' נשא קמ"ב ע"ב וכו' זו נקנת בחנו' האחרונה של לילה ע"י עסק התורה שפוסקים החתומים בעיה' ומקשים ומתקנים קישוטי מנייניא. ואח"כ תכין בשם א' קדוש של ע"ב שמת דרשע ויבא ריש והוא אל"ד ותכין כי שם זה הוא כבוד הלידה של לאה וגם שם הוא עולה בני' עם כללותו כמנין לאה ולר"ך שכתב כי בחת' עדין לא היה כך והוא למעלה בפסוק על חומות ירושלים כי המזכירים את ה' אל' דמי ל'כס ותכין כי אז היה ברת' אל' ועתה נהפך ונעשה אל"ד כבוד הליד' כנו' :

ד"ע כי פעם אח' ח"כ שמעתי ממו"ל סדר המזמורים הנ"ל בצאופן זה כי לרוד מזמור ל' הארץ ומלוואה אין לאומרי אלא אחר מזמור של יעקב ה' ביום לנה כי והנה סימן מזמורים אלו הוא כך כי בליל החול סדרם הוא בא"ל פתחו שהם כאלו תערו' כי יעקב ה' ביום לנה ל' הארץ ומלוואה ובליל ר"ח סימנם כל"ה שהם כאלו פתחו לה' הארץ ומלוואה אלהים ימנו ויברכנו הללויה אודה כי בכל לבב והענין הוא כי אם הם לילי ר"ח או ימים שאין בהם נפילה אפי' אין לבט' ולהחלבל על החרבן וגם אל' כל המזמורים והפסוקים אלה יתחיל ויאמר מזמורים אלו ע"י בל"ה בלבד ואח"כ יפסקו בתורה :

ג לר"ך שחזר שחזר שכבר גמרה כל המזמורים של הללויה אודה ה' כי לר"ך שכתב בכל לילה על עונותיו ותבטק מחילת מלפניו ית' ולכן אחר שחזר מזמור הללויה כי חזר מזמור של בבה אליו כי בולו בכיה ותחיה וקשה ואח"כ חזר עד אנה בכה בליון ומספר בירושלם תקום תרחם ליון ותבנה חומות ירושלים ואח"כ תקום ממקומך ותלך לתקום אחר לעסוק בתורה עד עת' כנו"ל (ד) וכשהחזר עד אנה בכה בליון כי לר"ך שכתב בזה כי ליון היא כבוד רחל וירושלם כבוד לאה ותכין להמתיק את שתיקה מנבורותיה. והנה לאה עומדת מן החוה ד"א ולמעלה ורחל מן החוה ולמטה והנה האורות הניתנין אל רחל הם מן האחרונים ד"א שהם עליו הם שם מ"ה והאחרונים והם ריבועו הוא בני' ק"ל בזה האופן יוד. יוד. הא. יוד. הא. אורות יוד. הא. והוא כמנין **ע"ד אנה** גם מגיעים אל' אורות המגולות ביסוד דאימא אשר בהיותם למעלה כנגד לאה הם אורות סמויים והוא בח' ההבל היו"א מן היסוד הסוף דאימא והוא מילוי הוי"ה דס"ג שהוא **בני' ל"ז כמנין בכיה** וזהו עד אנה בכה הכונה לומר ששם הם חסריים מן רחל הנק' ליון שני מיני אורי' הנו' שהם **בני' עד אנה בכיה** אלו נעיקים אליו ית' שעד אנה תמשך בכה זו ברחל על חסרון האור' האלו והשפע שלה אשר שניהם עולים עד אנה בכיה' שהם ק"ל ואל' ומלת ליון כבר נמ' צמ"א. וכנגד לאה אחר מספר בירושלים כי האור' המאירים בל"ה הם האחרונים דיסוד אבא המאירים בל"ה כעודע כי שם הוא בחי' משה המאיר בל"ה כמבואר אצלנו במחז"ל כל המהלך ד"א בל"ה כי והוא רבוע דהיי"ה דע"ב דידיון והוא בני' קפ"ד כמנין **מספ"ד** והענין שהאורות שלה שם קפ"ד נספד למספד שהוא תמורה האור שהוא בני' קפ"ד. ומעם היות' ירושלים הוא כי לאה היא למעלה אחריו הפני' ד"א ממש ולכן יש לה הארה נמשכת מן הפני' וכבר ידעת שהארת הפנים היא שם אל במלואו שהוא קפ"ה כבוד ב' שמת אל במלואם והם ש"ע נהורין דאנפין עלאין כעודע ולכן תכין כי ג' אורות ייש מן ירושלים הם בני' אל' אלף למד והם רי"ו ונ' אורות שלם מן ירושלים הם בני' ש"ע נהורין שהם ב"ם אלף למד והרי החכמו' ג"פ ג' שמת אל במלואם שמקומ' בהרין הסומין קדישין ובחוטם אשר בחזנע והרי' נמ' טעם למס ירושלים היא בל"ה ואחר שזעקו עד אנה בכה בליון ומספר בירושלים אנו מתפללים אליו ית' תקום תרחם ליון כנגד רחל ותבנה חומות ירושלים כנגד לאה והכונה שכתב שני היסודות דא"א חזיר בהם ותקום לשתיים מנפילתם ונ"ש תקום ת"ק מ"ו כי ת"ק הוא אחרונים דהיי"ה דידיון אשר הם בני' הקמ"ד חסיר מ"ד שהם חסרון אורות הפשוטות והבשאר הוא ת"ק וגם מלוי דהיי"ה דע"ב דידיון בני' מ"ו והוא **ת"ק מ"ו** תרחם שהם ש"ע בליון שיש בליון ארבעה אותיו' הוויה כמו שנתל' בס' השכיבה ושם נחבאר אחר כונת אבגית' כי ע"ש ובכונה היא שני ג' רי"ו אלו תרחם ליון ותבנה חומת ירושלים שהם רחל ולא

הוד ועל אלה שהם ו"ק הנק' אלה חשכו עינינו. או תכין ג"כ אל ס"א כבוד אלה אלהיך ישראל כי על אלה חשכו עינינו. ואח"כ חזר פסוקי ישעיה בסי' ס"ג והם הבט משמים וראה כי אלה אביו כי למס תתענו כי למעזר ירשו כי ואח"כ פסוקים שבס' ס"ד והם ועתה ה' אביו כי אל תקטוף כי ערי קדשך כי העל אלה כו. ואח"כ חזר פסוקים דנחמה שבס' ס"ב והם על חומות ירושלים כי ואל תתנו דמי לו כי נשבע ה' בימינו כי כי מחספיו יאכלוהו כי. ואח"כ חזר ג' פסוקים אלו והם אלה תקו' תרחם ליון כי כי ראו עבדיך כי בונה ירושלים כי והרי נשלים ענין תיקון רחל :

ואח"כ תתחיל בתיקון לאה ותאמר לרוד מזמור לה' הארץ כי כל המזמור וכשהאמר שאו שערים ראשיכם תכין שעתה סקב"ה נכנס בג"ע להשתעשע בגשמו' הדקיקים כנ"ל וז"א שאו שערים ראשיכם ויכין כי בחיליה אומר והנשאו שהם עלי' יסוד ומלכות שהים שני אותיו' ו"ה של ו"ה נשאו ו"ה נשאו ואח"כ אחר וז"א והוא רמו אל ו' עלאה תית וזהו ש"ו ו' (א) ובפסוק ישא ברכם מאת ה' ולדקה מאלהי ישעו יכין אל שם הויה בא' משנים עשר ירופים אשר נרמו בס"ת יהוה ולדקה מאלהי ישעו הרי"ו. גם יכין בלירוף א' מ"ב ירופים בני' וגם וולאת מס"ת ולדקה מאלהי ישעו זה והוא הויה ואח"כ חזר מזמור כאלו תערוג על אפי' שני מזמורים אלו מיוסדים בענין חשק ותשוקת המלכות לעלות עם דודה שהוא הת"ת וגם ישראל בניה הם בתשוקה הנזכר ויכין אל הכוה שבעין קלין דרמאת ההוא איילתא עלאה ונ"ש כאלו תערוג (ג) ובס"ח חסדו ובלילה שירה עמי תכין בא' מ"ב ירופים הויה והוא והי"ה ובפסוק אלה אודרה יכין לתקן המלכו' הנק' אלהים אשר היא נקנת תיקון אחר תיקון כי החילת היא אלהים ואח"כ יתוסף עליה אות ו' זהו עלי' על א' ואח"כ יתוסף אות מס וזהו אדרס"א אדר ס' והרי נשלמה בשם אלהים מלא ויש עד ביק אלהים ופי' אודה אותה ופעלה אותה עם אותיו אלהי וי' הנו' עד שיחזרו עם אות מס ותעשה בית אלהים. ואם הוא באותם לילות שבין פסח לעשרת שהם ימי הספירה שבין באומרך לעצור בדין אדרס אל מספר ימי הספירה שבין מ"ב כמנין אדרס. ואח"כ יאמר מזמור יעקב ה' ביום לנה כי טולו ותכין בני' הויה דב"ן דמלוי הדין שיש בזה המזמור כמו שביארתי בס' הפלת שחרית בביאור זה המזמור ותכין כי ע' תכין סבזה המזמור סם ע' קלין דרמאת איילת' כנ"ל כמזמור כאלו תערוג על אפי' כי ותכין כי ר"ת יעקב ה' ביום לנה בני' יכין שסודו יהוה אלהים או ג"כ אהיה יהוה אדני וכן ר"ת ונפלו ואנחנו קמנו בני' יב"ק ואנחנו קמנו ונתעודד ר"ת בני יב"ק ישנו ביום קראנו ר"ת יב"ק. גם תכין כי ר"ת ונתעודד יהוה הושיעה המלך הוא א' מ"ב ירופים יהוה והוא ויה"ה ואח"כ חזר מזמור אלהים ימנו כי והענין הוא כי אחר אשר השכינה תערוג כאלו כי וענה אותה כמזמור יעקב ה' ביום לנה אז אלו שואלים על עלמות אלהים ימנו ויברכנו לט' אלו ישראל החתומים. ודע שבמי העומר תכין בכל תיבה ותיבה ובכל אות ואות מן הגוגעים ומיוחדים לאותה הלילה כנו' בדרוש ס"ה וע"ש. ודע כי כוונת אלו המזמורים הם ענין וזוג לאה ועיבורה ולידה כבוד ותקם כבוד לילה כי וזכור זה היטב ולכן חזר מזמור הללויה אודה ה' בכל לבב כי כל המזמור כולו ותכין כי יש כמזמור זה ב"ב אורות אלפא ביתא כעודע ולכן אחר שסמ"ס המזמור תכין עוד בה' אורות מנלפ"ך אשר בהם נשלמו כ"ו אותיו' של אלפא ביתא כי אלו הם בחי' יזיר הולך בכ"ו אותיו' אלו והבן זה. גם תכין בה' אורות מנלפ"ך שהם שם א' קדוש השולט אחר ח"ל כנזכר בוהר פ' שלח לך וגם תכין אל ג' שמות הנו' שם והם באופן זה (ג) **כר"ך סעפה יאעוצה** כי שם זה יולא מה' אורות מנלפ"ך כנו' והענין הוא כי בח"ל הראשונה נקל' לאה בכל איברים וכולם הם גבו'. ודינין כבוד מה שביארתי פ' בא ד' ל"ה ע"ב כבוד נערה ונער וכמו שסודותיך לעיל שכתבן ברת' נפלה עטרה ראשיתו נער שהם ש"ך כחות הדין כמנין נע"ד ואחר ח"ל היא מתחמקת כבוד ד' אותיו' שהם מנלפ"ך ה"ג כנו' בני' וירא דק"א ע"ב בס"ת. וענין ה"ג אלו הם בית רחם האשה יסוד ענה

ירושלם

הגהות וביאורים : (א) כנ"ל הנוסח וזה וסוף ו' שאו : (ב) כשהי"כ הישן נכתב שם ה"ה ונכתב כולו העשות כפוף הספר שזה שיד' לפס"ד ואין לו שיכות כנלן עכ"ל אעתיק אותה הג"ה סה וז"ל ח"מ לב' ג"ע השבן זה כי יש יותר מן ק"ב תיבות ובנ"ל מלחתי כתיב פסח ויכין אל פ' קלין דרמאת שילחא שילחא עכ"ל : (ג) עיין פס"ח ויכין במק"מ פ' שלח פי' רמז' : (ד) כשפ"ח כתי' אשר ה' אלך הרכ ש"ש וזה"ל מלחתי כתיב הנה וז"ל מלחתי כתיב כסם הרכ ר' אברהם נלחתי וז"ל המשכים ללמוד והודו לישן נשמתו מיילת עליו ואחרת נתני' ד' כידי לא אוכל קום כי הנשמת אחר שמתלמה מלמעלה כתיב הלילה לא החזור עוד למעלה עד בלילה האחרת והיא הולכת ותחשפת כעוב"ה וכל הלילות שיהלום האדם אחר מות לילה רובם אין כסם ממש מפסס המכר לנו כהיה משתו יוסם ולא יחזור לישן אלא יפסוק בתורה כשירים ובחשנות לאל ית' עכ"ל :

מה שלא נעשו בשום תפלה אחרת וזאתה וגם כי על הדרך הזה הוא ענין מלות הק"ש שנגזרו לקרוא בבקר ובערב בכל יום תמיד לפי שכל ק"ש נעשה דבר מיוחד למעלה מה שלא נעשה כן בק"ש אחרת וזאתה משולש. האמנם כל זה הוא צבא' הפרטי' אמנם בדרך הכלל יתבאר לפנים בע"ה. וגם נתבאר למעלה א"ך כל הק"ש וכל התפלה של שחרית בימי החול יש להם כונה אחד בדרך כלל וכן כל התפלות דמנחה דחול כוונה אחד להם וכן כל הק"ש והתפלה של ערבית דחול כוונה אחד להם וכענין ששבתות ובר"ח וי"ט והבן זה מאד ובדרוש התפלה' למה אתו מניחין התפילין ביום ולא בלילה כו'. נתבאר שם הדרוש הזה:

ג דע כי בכל הפלתנו את מעליהם העולמות העליונים ומקשרי אותם זה צוה כנו' ב"פ בראשית בענין ההיכלות ו"כ ב"פ פקודי אבל לר"ך שחדע"י אין אתו יכולים להעלו' עולמו' ב"מ עד הא"י לכלול אותם שם אלא מבחי' הנפשות והרוחין והנשמות אשר בני' עולמות אלו ואלו הם העוליים עם השכינה למעלה שהיא המלכות העליונה וכמ"ס ב"פ ר"ה כי הנשמות הם יותר פנימי' מן המלאכים ולכן המלאכים אינם עולים רק בשבת לבד וז"ל הן ארלם נשקו חוזה ר"ל נשקו לסיבת שם מולה ולא מהפניה לכן אין יכולים לעלות עם המלכות אבל בחי' העולמות בעלמם אינם יכולים לעלות עד ביאת המשיח ככ"א כי אז יתעלו ויעלו העולמו' עמם אבל עתה לא יש עליהם והתכללות העולמות למעלה אלא בבחי' הנשמות בלבד עם המלכות וכמ"ס לקמן שאין שום חילוני' עולה רק נשאר במקומו וחזר להיות פנימי. השינוי' שיש בני' תפלות שחרית מנחה ערבית דע כי בחול עולה רחל (ז) הנקבה ביהודי ויעקב (ה) יורד בלח' ושם מזדווגים ביחד וזו העפלה למעלה ואח"ך בחזרת התפלה בקו"ר או מאירים חסד וגבו' בזו"ן השומרי' נכח והוד כנו' וכמ"ס במקומו בחזרת התפלה בש"ל ואז אתו מחבריה' את שניהם ע"י היסוד ז"ס ענית אמן שאנו עונים בברכות חזרת התפלה וענין זה הוא בכל ג' התפילו' אבל יש חילוק ביניהם והוא כי בתפלת שחרית עולין עם פנימיות נלח' והוד דו"ל ובמנחה עולים באמצעותם בלבד ובערבית עולים בחילוניות' וכמו שדועתוך בבאור שמות הספירות א"ך יש בכל ספירה וספירה שלשה כל' פנימי ואמצעי וחילוני וע"ש וגם ב"ב כוונת בברכת אבות (י) ומשם הבין הענין היטב עם היות ששם מדבר בני' בחיל' אור"ל חילוני ואמצעי ופנימי וכאן מדבר בז"א אבל הדברים דומין ז"ל' וגמלא כי בתפלת ערבית הם עומדים חילוניות בחילוני' והוא סוד אחר באחר מבואר (ש) ולקמן בענין השינויים שיש בין תפלת החול והשבת נתבאר ענין זה היטב כי כאן ל"ע ואינו מבואר. ובענין החילוק שיש בין (ח) ג"פ שאנו קורין ק"ש בכל יום שם נתבאר ג"כ השינויים אחרים שיש בין ג' תפלות וע"ש. עוד יש שינוי אחר בענין הזווגים כולם דשבת וחול ונתבאר ב"פ בסדר תפלת ערבית וע"ש היטב. עוד יש שינוי אחר' בין שחרית' ומנחה וערבית' וחזרת לילה וכבר ביארנו למעלה. עוד יש שינוי אחר בשלש התפלות הנז' והוא זה כי בתפלת שחרית צעק העמידה בלבד שאחיה מתפלל תפלה' י"ח בלח' אהה לר"ך לחבק שתי ידיו' והגיה יד ימינך על יד שמאלך פני קף ימין ע"ג אחורי קף שמאלית. וכעס הדבר הוא לפי שבתפלת י"ח אז הוא כניסת המוחין בז"א כעודע ואז הם יורדים ומתפשטים בכל גופו ואז לר"ך לכלול ולחבק ימינא בשמאלא ושמאלא בימינא' ולהמתיק יד השמאלא עם יד הימין וכן בתפלת המנחה צעק העמיד' בלבד תאסור ותחבק שתי ידיו וענ' כנו' כי כבר הודעתוך כי עיקר תפלת המנחה הוא העמידה בלבד וכל אותם המזמורים שאומרים קודם תפלת המנחה אינו אלא מנהג בעלמא אבל בתפלת ערבית תאסור ותחבק ידך מתחילה ועד סוף פירוש משעה שתחיל ברכת אשר דברו מעריב ערבים עד שחללים כל העמידה והטעם הוא לפי שהרשימו לך החסדים המתפשטים בגופא דו"א כבר נאמר שם מן היות ולכן לר"ך שכל תפלה ערבית' תחבק ידך כנו' גם לר"ך שתורה בענין בניית העינים בכל ג' התפלות ממש ע"ד החילוק הנז' בענין חיובו' ב' הידים והענין הוא

זכר ידעת כי ליון היא בחי' הנקי' הפנימיות דרחל שהיא יסוד שבה ולכן שם הוא ענין תרחם הגו' שהם ג' ליוני ר"י שבהיה שהם סוד מ"ן שבה אמנם ירושלם היא בחי' מלכות שאינם בחי' פנימיות רק חומה חילונית כמבואר אצלנו בסדר ליל הו"ר בענין חומה ותמוה כי הכל במלכות ולא ביסוד וזהו הצנה חומות ירושל' כי ירושלם איננה רק חומות. **ס** בפסוק לב נשבר וגדלה כי שבזמור ברא אליו ליה. כו'. נתן לי מו"ל יחוד א' גדול שאבין בו קודם השכיבה כעודע אצלנו ענין מנהג היחודים האלה מה עניינם בשער רוס"ק ואינו זוכר אלא קלתו ועלה בדעתו להעתיקו פה כי נלפ"ד שבוז לבין בו עתה ג"כ וסוף זה מלת לב הוא ל"ב אלהים דמ"ב ר"ח ל"ב לשבר ו'גדלה' הם בני' אלהים ר"ח אלהים לא תבזה הם ת"ל וה"ם ה' שמות אלהים שהם בני' ת"ל שמשם נאמרים בחי' תתלים וקולא דשערי דו"א ויולאים מן הה"ג שבו שהם ה' שמות אלהים ולכן נרמזו ונכתבו בפירוש שם אלהים ג"כ בענין זה באומרו אלהים ותמתיקם בס"ת של הפסוק הזה. **ז** כ"ה שם אלהים פשוט נרמזו ב"ה ל"ג נשבר ו'גדלה' תמתיקו בס"ת שבהם שהם חומות ב"ה שהיא ג' אור וה"ם חלק למד אהיה כמבואר אצלנו עם הכולל וה' אלהים הרמזים ב"ה לא תבזה והם ת"ל תמתיקם בס"ת שהם ג' אותיות אלהים לא תבזה והם מאה שהם בני' מ"ו והם מלוי דהויה דע"ב דיודין העולה ג' מ"ו כעודע. גם הבין כי ר"ח של ו' בחי' אלהים ר"ח נשברה היא בגימ' ר"ח וה"ם ג' שמות אלהים שבגרון כמבואר אצלנו בסוד יתיר נרמזו וזהו זכרי אלהים ותכוין להמתיקם ע"י ס"ת אלו עמ"ה שהם ג' הויה דמלוי ס"ג והם זכרי אלהים רוח נשברה ימח"ה והם בני' ס"ג ע"כ (ה) לעמוד בחי' לר"ך כמה תנאים הא' הוא להחזיר בני אדם בתשובה. ה' הוא ליתן לר"ך באופן שלא ידע הוא למי נתנה והמקבל ג"כ לא ידע ממי קבל. והג' הוא לקרוא הפסוקים בכל יום באהבה וביראה ובתפילין ותכוין להמשיך ולעורר היראה מן אות' והאבהה מאות' ה' והתורה שהם הפסוקים מאות' ו' והתפילין שהם מאות' ה' אחרונה. ה' הוא להניח תפילין ככונה זו כי ד' פרשיות תש"ר הם כנגד ד' אותיות הויה וז"ל אזכרות שבהם כנגד שם אהיה וד' בתים שלהם כנגד ד' אותיות אהיה. ויטין שבד' אותיות הויה יש ד' שמות עסמ"ב ואלו כולם הם מן ג' אותיות יה"ו בלבד בד' מלויים הנז' וזלתי ה"א אחרונה וד' פ' תש"ה הם כנגד ד' אותיות הויה ובהם ד' שמות יה"ו פשוטים בלתי מלוי וכ"א אזכרות שבהם כנגד שם אהיה והבית שלהם כנגד שם אדני כמבואר אצלנו בשער התפילות והמקיים בכל יום תנאים הנז' וזכה שיזכרוהו להשוער לעמוד בחי' (ג):

מבאן מתחיל סדר שבת

ג ענין הק"ש והתפילה שמתפללין בכל יום תמיד ג"פ ערב ובקר ולהרים בחול ובשבת ויו"ט. דע לך כי יש הפרש ושינוי גדול בין התפילות של חול אל תפלת השבת ור"ח ואל תפלת יו"ט ואל חול המועד. ולא עוד אלא אפי' ב"מ עומם אין תפילת חג הפסח דומה לתפלת החג השבועות או לתפילת החג הסוכות וכיוצא בזה ולא עוד אלא כי גם בכל יום ויום בעלמא אינו דומה תפילת השחרית לתפילת המוסף או לתפלת מנחה או לתפלת ערבית ולא עוד אלא שבימי החול עומם יש שני גדול בין תפלת יום זה לתפלת יום שלאחריו ולא רח"י זה כראי זה ואין לך שום תפלה מיום שנברא העולם ע"ם העולם שהדמה לחברת' כלל ועיקר. והענין בקורא הוא לפי שתכלית מלות התפלה היא לברר הבירויין של השבע' מלבי אדום שמתו ובכל יום ויום ובכל תפלה ותפלה מתבררים ברורי נלוות חדשות שלא נתבררו מעולם עד העת היא ובכל תפלה ותפלה מתבררים נילוות שעדיין לא עלו בשום זמן. והנה כפי ערך הנלוות המתבררות ועולות ממשע למעלה בכל תפלה ותפלה כן כפי ערך ההוא הוא ערך הזווג העליון ולקחתם המוחין והמששם ז"ס טעם החיוב הגדול המוטל עליו להתפלל בכל יום ובכל עשה לפי שכל תפלה ותפלה נעשין בחי' מתודשות

הגרות וביאורים (ח) ח"ס מלחמי כשער רוח הקודש הוזהר אחד טובה למי בקם נחיות לילה וראיתי להתקום סה ו"ל לעמוד כו' (ז) ע"כ מלחמי כחוב: (ג) ח"ס הסכמתי בדעתי להעתיק ח"ס' כמה הקדמות שיש בענין הפרש של ה' תפלות חול ואח"כ הפרש שיש בין השבתות ויו"ט ואח"כ נתחיל בעוה"ם מלוי מולאי שבת ואילך עד כונת יום שבת כו' וזה הכלי ענין הק"ש כו'. פ"ה סל"ו משען בלבד שאחיה מתפלל תפלה' י"ח בלח' דרוש א' (ה) ג"כ ח"ס לטון זה ל"ע כי אלו הם מלות היוליים והרי הזווג בישקב ורחל ומה ר"ל יורד וז"ל [שני מק"ש פרשה מרחמה דק"ל ל"ה סליק ונמת שפי' שרית נקרא סליק שכל אורחותיה מזור חזר וז"ל נקרא נחית שאורחותיו דרך אור ישר ולפיכך כתב גם כאן רחל עולה ויעקב יורד לפי שיעקב נלבי רחל נקרא אור ישר. וכמ"ס שכתב בני שטקן עולין הוא לנבי ז"ל] ואח"כ ת"כ כבסר הרב המושל מפורי"ב ז"ל וז"ל זה הח"ת היורד ר"ל פרנץ יעקב שיועד מיסוד דלחא כנח דו"א כנלענד ישראל בנימין: (ו) נראה שר"ל כדרוש ב' וד' דשמעיה. א"כ: (ז) לעיל דרוש א' תפלת ערבית: (ח) ד"פ. כ"י: (ט)